

גרמניה: קמפיין דייוויד קאפוט

למלא תפקיד ראשי בכל מאבק ציבורי בגרמניה נגד וייסנאמיניצייה של המרחב או דרום-מערב אסיה. שמידט יודע שהפעם יזכה מאבק כזה בתמיכה רבה בגרמניה. מטעמים של אינטרס ואידיאל כאחד.

לוב:

הקשר הצרפתי

המודיעין הצרפתי פיתח, לאחרונה, שיטת יחסי-ציבור מורכבת ומתוחכמת. הבנוייה, במידה ניכרת על עבודת דוברות והדלפות מכוונות לעיתונות.

בשנתיים האחרונות הפכו הדיווחים הצרפתיים אמינים יותר, וספקולאטיביים פחות. העיתונות האירופית מצטטת לעיתים קרובות, באורח גלוי, "מקורות-מודיעין מצרפתי". מטרת הצרפתים היא, לעיתים-קרובות, לפוצץ יוזמות מדיניות שאינן נראות לממשלת צרפת, לקדם אינטרסים צרפתיים עצמאיים, ולפגוע באמינות ובמהימנות של מיבצעים ויוזמות הרפתקניות, בעיקר במרחב. אין זה מונע מצרפת,

שלומו קאץ

מישלת ישראלית הכינה תוכנית?

כמובן, לנקוט יוזמות הרפתקניות משלה, כפי שמוכיחה פרשת האוראניום לעיראק.

השבוע מצוטט המודיעין הצרפתי בשבועון הבריטי סאנדיי טיימס. הצרפתים טוענים שמצרים מרכזת צבא אירי, המורכב בעיקר מפלוגות-מחץ מעולות, למש ביצוע התקפה קרובה על לוב.

המטרה המצרית היא, כמובן, מיגור מיסטרו של סג'אלוף מועמר קדאפי וסילוק הסובייטים מלוב. סאנדיי טיימס מוסר מסי הצרפתים, בהסתהיגות מסוימת, שהמטכ"ל הישראלי שיגר לקאהיר, "קבוצת עבודה", שהכינה מיסמך ובו תוכנית צבאית מפורטת להתקפת-בזק על לוב.

מאחרי מהלכים אלה עומד, כנראה, יעוץ של הנשיא ג'ימי קארטר לביטחון לאומי, זביגניב ("זביג") בוז'נינסקי. בוז'נינסקי, סובייטולוג אנטי-סובייטי הרוצה בשבירה סופית של הדטאנט, טוען שלוב עומדת מאחורי שורה ארוכה של מעשי-התרנות, המשתרעים ממלטה עד לפיליפינים. קדאפי עצמו מעוניין, כמובן, בהפצת הידיעה על המעורבות הישראלית. אחרי עריקת עיראק לתחום ההשפעה המערבי, נשארה לוב המדינה הרדיקלית היחידה בעולם הערבי, המסע האנטי-מצרי והנפט נשארו הקלפים היחידים של קדאפי במאבקו לצאת מבדידותו המדינית.

משנתבטשו הגרמנים להגדיר את האינטרס הלאומי הגרמני במרחב, נמנעו כולם מלהזכיר את ישראל. האינטרס הגרמני הוא כפול. גרמניה תלויה בדלק הערבי וזקוקה לשוקים ערביים, כדי לשווק את מוצריה.

מטעמים מובנים יש צורך להדגיש בישראל את המובן מאליו בכל ארץ אחרת. ממשלה אחראית כלפי עמה חייבת לפעול במידה רבה מאוד לאור אילוצי האינטרס הלאומי. במיקרה של גרמניה והמרחב מתלווים לאינטרס גם שיקולים הומניטריים ואידיאולוגיים — משלימים, לא סותרים.

ציר חדש. הידידות המסורתית בין מערב-גרמניה וארצות-הברית מבוססת, כמובן, על שיקולים אינטרסטיים של שתי המדינות. הלמוט שמידט מנסה לתמרן בין תלותו הצבאית, הפסיכולוגית בעיקר, באמריקאים, לבין נסיונותיו לגבש מדיניות עצמאית בשיתוף-פעולה הדוק עם נשיא צרפת, ואלרי ז'יסקאר ד'סטאן. הגרמנים מאמינים שאירופה חוקה ועצמאית יחסית, והציר המתהדק והולך של ארצות-הברית, סין ויפאן, יוצרים עוצמה מערבית כה אדירה, שהדטאנט עם הסובייטים יכול רק לחזק ולייצב אותה. האמריקאים, לעומת זאת, לוחצים על גרמניה לנקוט מדיניות יותר אגרסיבית ואנטי-סובייטית, ובכך לסכן את הישגה העיקרי של המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית השלטת במדינות-החוף, האוטו-פוליטיק — מדיניות ההתקרבות לגוש המזרחי, שאותה יזם וילי בראנדט.

מאז נפילת השאה האיראני מבקשים האמריקאים להשתמש בכסיס נאט"ו באירופה, ובעיקר בגרמניה, לפעולות במרחב. הסכמי נאט"ו אינם כוללים כלל את האיזור. האמריקאים מנסים לעקוף את ההסכם הכולל, כדי להגיע להבנה דו-צדית עם גרמניה. המטרה האינטרסטי: ארצות-הברית מעוניינת להשתמש בכוחות המוצבים להגנת אירופה מפני ברית-המועצות לצורך פעולות במרחב ובדרום-מערב-אסיה. אין להוציא מגדר אפשרות פעולה צבאית אמריקאית באיראן, או אפילו בהודו ובפקיסטאן בעתיד, במקרים של איי-ציבות מקומית.

הצעירים מסתערים. מלבד הלחץ על גרמניה מנסים האמריקאים ליצור מערכת-בריתות שתכלול את תורכיה, יוון, ספרד, פורטוגל, קניה, סומליה, מצרים ועומאן.

הגרמנים שיתפו פעולה עם המאמץ הצבאי האמריקאי באביב. היום ידוע שהמטוסים האמריקאים, שתקפו את איראן באפריל במיבצע טאבאס הכושל, תודלקו בגרמניה. לפי בקשת ארצות-הברית שלחה גרמניה במאי ארבע אניות-מילחמה לאוקיינוס ההודי. היה זה מיבצעו הצבאי הממשי הראשון של חיל-הים הגרמני מאז תבוסת הנאצים בשנת 1945.

הגרמנים חוששים שמה מיבצע אמריקאי, אשר ייחשב כאנטי-איסלמי או כאנטי-ערבי בעיני מפיקות-הנפט הגדור לוח, בעיקר סעודיה ועיראק, יגרור בעיקבותיו חרם-נפט על אירופה. חרם כזה יפגע לא רק בכלכלה הגרמנית, אלא גם ביכולת העמידה של נאט"ו כלפי הגוש המזרחי.

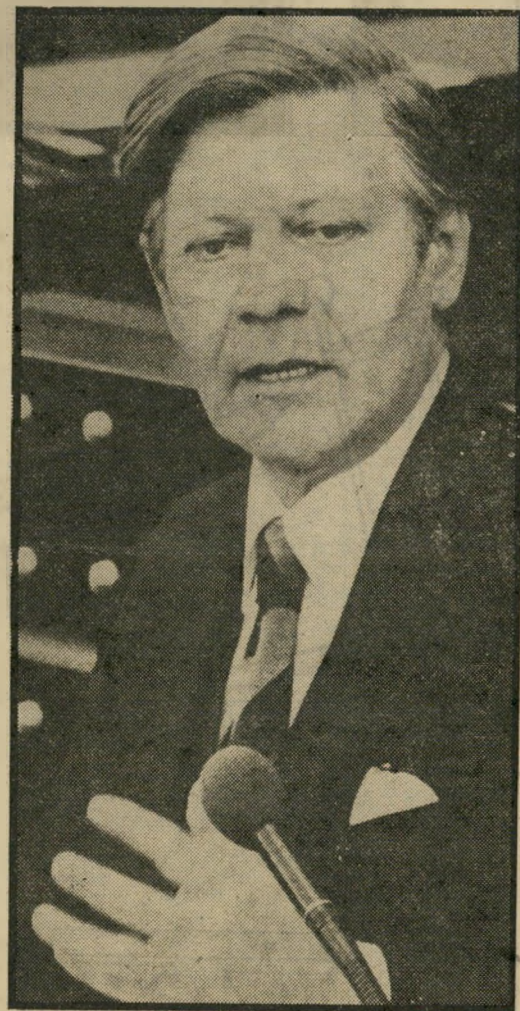
במיפלגתו של הלמוט שמידט גובר הלחץ של האגף השמאלי להתרחק מהמדיניות האמריקאית. להגביר את מאמצי השלום וההתקרבות הכלל-אירופיים — שיכללו את הגוש המזרחי.

צעירי-המפלגה רוחשים אהדה רבה לעולם השלישי ולפלסטינים. השפעתם במפלגה הולכת וגוברת. הם יוכלו

גרמניה מגלה קוצר-רוח הולך וגובר כלפי "הסחיטה הרגשית" המופעלת כלפיה באורח שיטתי על-ידי ממשלת-ישראל.

הנוכחות הגרמנית הגדולה ביום הולדתו ה-85 של המנהיג הציני הוותיק, אך השובב, נחום גולדמן, נועדה בין השאר גם להפגין את היחס המסתייג כלפי המימסד הישראלי הרשמי בכלל, וכלפי ראש-הממשלה, מנחם בגין, בפרט.

ראש ממשלת גרמניה, הלמוט שמידט, אינו מסתיר לאחרונה את דיעותיו לגבי המתרחש במרחב. רק לחצה

קאנצלר שמידט

חיל-הים הגרמני פוגל שוב

ההולך וגובר של ארצות-הברית מונע ממנו מלנקוט יוזמות בנוסח צרפת.

שמידט, הרואה את עצמו כליד אמיתי של מדינת-ישראל, חונן ומצביע על העובדה שיותר ממחצית האוכלוסיה של מערב-גרמניה נולדה אחרי מלחמת-העולם השנייה. תסביך-האשמה כלפי היהודים עדיין קיים. אך הוא נשחק והולך, ואין לסמוך עליו לטווח ארוך כתחליף לאינטרס ולאהדה אמיתיים.

שארית האהדה לישראל מותקפת היום בתנועת-מלקחים קלסית. הימין מדגיש את האינטרסים הגרמניים בעולם הערבי, שמאל את הדיכוי בשטחים הכבושים, המרכז, הדומיננטי בתרבות הפוליטית הגרמנית, מדגיש את שני הגורמים כאחד.

אביבני הגרמני. יחסיה ההדוקים של בון עם ארצות-הברית אינם מונעים מהגרמנים פיתוח דוקטרינה מרחבית עצמאית. אך שמידט עדיין אינו מעז ליישם את השקפותיו החדר-שמעיות במלואן.

העיתונאית קלודיה רייט, שביקרה לאחרונה במישרד החוץ הגרמני, שמעה תלונות רבות על מדיניות-החוץ של האמריקאים במרחב. הגרמנים אמרו ברורות שאין לראות כיום בהסכמי קמפ-דייוויד מיסגרת לשלום מקיף ובריקיאמ. הם רואים, לפחות בשיתוף פרטיות, את אש"ף כמייצג העיקרי של העם הפלסטיני. כמו פרופ' שלמה אביבני, הם היו רוצים במערכת-מגע עם שתכלול גם את ברית-המועצות.

הגרמנים מכירים בגלוי בזכות הפלסטינים להגדרה עצמית, בסניגור מלאה של ישראל מהשטחים הכבושים, ובכללם מיוזר-ירושלים, ובהסדר מתאים לבעיית-הפליי-טים.

קלודיה רייט התעניינה בעמדת הגרמנים כלפי מיפלגת-העבודה. תשובת הגרמנים הכיחה שהם עשו היטב את שיעוריה-הבית שלהם. מדיניות המערך תהיה שונה מזו של הליכוד בסגנון, אך לא במהות. סבורים ראשי מישרד החוץ בבון, ממשלות המערך היו אשמות במשבר 1973 ובכישלון השיחות עד ליוזמת סאדאט בסוף 1977.

שיח-לוחמים

תורכי

לא רק לישראל יש בעיות-הסברה. הפירסום הרחב שניתן למעשי העיניים והזוועה בתורכיה הבהיל את מישרד-החוץ התורכי.

השבוע מפרסמת שגרירות תורכיה בלונדון הבהרה בעיתונים, המאשרת למעשה את כל המידע האנטי-תורכי. אין השגרירות יכולה להכחיש אף סיפור אחד על העיניים המזועזעים, שעוברים אסי-רים פוליטיים בבתי-הסוהר התורכיים. היא מסי-תפקת, לכן, בהכרזה שממשלת-תורכיה חוקרת בהאשמות (כלפי עצמה!) ואינה יכולה, "כמובן", להגיב בשלב זה.

אשר להתנהגות הצבא התורכי, המאפשר לאלמנטים פאשיסטים ולכנופיות בנוסח טנ"ט להשתולל באזורים נרחבים בתורכיה, גם כאן נערכה "חקירה רצינית". השגרירות אינה מפריכה אף טענה אחת כלפי הצבא, ומסתפקת בשיירי-הלל כלליים למסורת הצבאית התורכית.

"ידידים ואויבים", לשון ההודעה התורכית, הביעו תמיד הערכה גדולה ליושר, למישמעת ור לערכים המוסריים הנעלים של הצבא התורכי. ערכים אלה כוללים, כנראה, שוקים חשמליים, מעשי-אונס, כריתת אברים והתזת חומצה על אסירים.

העולם פשוט אינו מבין את תורכיה. כדאי, אולי, לשלילנות הצבא לעודד את חייליהם לכתוב איזה שיח לוחמים תורכי, שיתאר כיצד הם סבלו כשנאלצו לענות אחריים.